

Sexenni: «El disc és poc seriós, però nosaltres com a persones ho som menys»

Estrenem en primícia la cançó «Casa sola» amb la col·laboració d'Andana | Parlem amb la banda de Lleida sobre el seu primer treball, 'Retrats'



Sexenni | Arxiu

La banda lleidatana **Sexenni** debuta amb *Retrats* (Delirics, 2022): deu cançons plenes d'humor, reggaeton, drama i mems. Per saber una mica més de l'àlbum, entrevistem els vocalistes **Andrés Sánchez** i **Xavi Pons** i el productor i el baixista **Pep Saula**. I, a més a més, n'avancem en exclusiva el tema "Casa sola", que el grup fa amb la col·laboració d'**Andana**.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=PfCYivTUEdA>

Avui escoltem en primícia el vostre tema "Casa sola". Com va sorgir la col·laboració amb Andana?

Andrés Sánchez (veu): A l'estiu vam fer la maqueta de "Casa sola" i tendia cap a un reggaeton irreverent. Hi havia uns versos que no sabíem com completar, vam pensar a fer-hi un feat i vaig proposar **Andana**.

Pep Saula (productor i baix): Aleshores, vam contactar-hi per xarxes, els va agradar, van gravar la seva part i ens en van passar les pistes.

A.S: No ens hem desvirtualitzat encara, però d'aquí molt poc ho farem.

Anem enrere, cap al 2019, quan comenceu com a projecte amb la paròdica "Lleida Town",

que va tenir certa repercussió per ponent. Què va significar per a vosaltres aquest punt de partida?

A.S: "Lleida Town" va ser un inici una mica arriscat, però la veritat és que va ser il·lusionant i inesperat. Va ser una manera d'introduir-nos en el món de la composició i tota una experiència, perquè érem nens molt petits, de 16 i 17 anys.

P.S: No té res a veure amb el que estem fent ara, però ja s'hi intuïen algunes de les idees que encara conservem, la nostra manera de fer i pensar.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=jtXfgSi81Yw>

Vau començar amb el grup durant la vostra adolescència. En aquell moment, quin era l'objectiu de Sexenni?

A.S: Sobreviure [RIU]

Xavi Pons (veu): En aquell moment teníem un objectiu purament lúdic i de fer música sense més pretensions.

P.S: Ara ens ho prenem més seriosament. El punt d'inflexió és quan vaig entrar en la banda i els vaig proposar fer alguna cosa més elaborada, treballada i amb unes intencions més clares.

Demà debuteu discogràficament amb 'Retrats', que aplega un ventall estilístic divers. Com el definiríeu?

P.S: Festa, reggaeton, drama, mems i heterogeni. Hi ha moltes coses diferents. En quasi totes les cançons hi ha un component humorístic, de festa, ballar i passar-s'ho bé.



Sexenni Foto: Irene Galindo

I Sexenni com es defineix?

P.S: El disc és poc seriós, però nosaltres com a persones ho som menys. Som artistes ordenats i treballadors, però ens ho passem molt bé.

El disc tanca amb el tema "Vermell", el color de la banda. En quin sentit és important per a vosaltres aquest color?

A.S: "Vermell" és una cançó introspectiva i tendeix cap a una temàtica filosòfica. Li vaig posar aquest nom perquè vaig creure que era una manera de dir que aquest és el nostre color i aquesta és la nostra manera de pensar.

P.S: És una cançó que funciona molt bé per tancar el nostre primer disc. No tenia sentit publicar-la com a senzill, perquè és molt tranquil·la i calmada. En canvi, funciona molt bé com a final, perquè et baixa les revolucions.

Hi ha diversos, temes com "Crema catalana", "El puma" o "Ilergets", però, que no es troben en aquest primer disc. A què es deu?

P.S: Formen part d'una era diferent. A partir de "Crema catalana" vam començar a descobrir el nostre so. Entre "Crema catalana" i "El puma" ens vam acabar de definir. Amb "El Puma" vam trobar la identitat de **Sexenni**: fusionar els sons urbans amb sons de la música festiva catalana, i una lletra amb un component humorístic. Aquest és el fonament que vam utilitzar per a les 10 cançons de *Retrats*.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=Ff_iqtdbwg

Com a grup lleidatà, què penseu sobre l'escena i la indústria musical de ponent?

P.S: S'ha de diferenciar entre l'escena musical i la indústria. Si parlem de l'escena, crec que és rica, variada i de qualitat. Hi ha coses interessants, i d'altres de no tant; però com a qualsevol lloc. D'altra banda, les comarques lleidatanes tenen un gran desavantatge vers la resta Catalunya, perquè no tenen una indústria musical com a tal. Les principals discogràfiques i promotores estan a Barcelona o a Girona. Per això crec que moltes vegades la indústria de ponent es critica i es defuig, sense gaire fonament.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=K34K5Ju6-68>

I per què creieu que passa?

P.S: És una combinació de factors la que ha fet que Lleida no hagi tingut la capacitat d'assentar-se com a potència dins de la indústria musical catalana. I el problema no està en la manca de matèria prima, perquè tenim exemples d'artistes que ho han sabut fer molt bé, que van partir d'un projecte de molta qualitat i han anat cap a Barcelona, com **Koers** o **Renaldo & Clara**. El denominador comú és que s'han sabut buscar bé la vida fora. Al final Lleida és una zona en què, a nivell demogràfic, cultural i social, el volum de públic al qual pots arribar té uns límits.

Estan apareixent més grups de la zona del Segrià com Fauna i Bredda. Com ho expliqueu?

A.S: Perquè de matèria primera n'hi ha, i variada. Això pot fer que les bandes es comencin a animar amb els seus projectes artístics.

P.S: S'està trencant la barrera de Lleida amb la indústria musical catalana. El Segrià no té capacitat per absorbir més indústria, però sí l'escena. Ara no tindria sentit que hi haguessin múltiples discogràfiques a Lleida, tant per la quantitat de grups com pel públic que hi ha.



Sexenni en concert a La Boîte Foto: Ismael Boldu

Tots aquests artistes, per això, són homes...

P.S: Sí, passa a tot arreu, però més en un lloc on ja és difícil fer música, sobretot si ets dona i et posen dificultats extra.

P.S: Tant dins de l'escena com de la indústria musical, les dones sempre han estat invisibilitzades i no se'ls han posat facilitats ni incentius. Mentrestant, nosaltres, per exemple, sí que n'hem tingut. Crec que la problemàtica està en una qüestió d'oportunitats i educació. Fins que tothom no estigui acostumat a veure tant dones com homes en l'àmbit musical, la situació no estarà normalitzada. Com es pot solucionar això no ho sé... Evidentment, s'ha d'incentivar i donar espais específics per a cantants i artistes femenines. Però tampoc crec que un grup d'homes blancs i heterosexuais com nosaltres hàgim de respondre-ho...

A.S: Tot i que també nosaltres formem part del problema.

Ara que ja heu publicat el vostre primer àlbum 'Retrats', teniu directes programats per aquests pròxims mesos?

P.S: La veritat és que sí. El 24 d'abril fem el concert de presentació del disc a La Nau (Barcelona).

Després, el 5 de maig actuem a Terrassa, el 10 de maig a la Festa Major de Lleida i el 18 de maig toquem a l'aplec del Caragol. La gira, però, la començarem cap al setembre.